

Președintele Boyd K. Packer
președintele Cvorumului celor Doisprezece Apostoli

Motivul speranței noastre

O mărturie despre speranța mântuirii este ceva ce nu poate fi măsurat sau numărat. Isus Hristos este sursa acelei speranțe.

În urmă cu mai mulți ani, sora Packer și cu mine am vizitat Universitatea Oxford. Noi căutam înregistrările unui strămoș de-al meu care a trăit cu nouă generații în urmă. Decanul Facultății Christ din cadrul Universității Oxford, Dr. Poppelwell, a avut amabilitatea de a-l ruga pe arhivarul facultății să aducă înregistrările. Acolo, printre înregistrările din anul 1583, am găsit numele strămoșului meu, John Packer.

În anul următor, am revenit la Oxford pentru a dona bibliotecii Facultății Christ un frumos set legat al lucrărilor canonice. A fost puțin stânjenitor pentru Dr. Poppelwell. Poate credea că nu eram cu adevărat creștini. Așa că a chemat capelanul facultății pentru a lua cărțile.

Înainte de a-i înmâna capelanului scripturile, am deschis Ghidul pentru scripturi și i-am arătat un subiect: 18 pagini de scris foarte mic, cu un singur spațiu între rânduri, în care erau trimiteri la subiectul intitulat „Isus Hristos”. Este una dintre cele mai cuprinzătoare compilații de referințe scripturale avându-L ca subiect pe Salvator, care a fost vreodată realizată în istoria lumii – o mărturie din Vechiul și Noul Testament, din Cartea lui Mormon, din

Doctrină și legăminte și din Perla de mare preț.

„Oricum ați studia aceste referințe”, i-am spus, „de la stânga la dreapta, de sus în jos, dintr-o carte în alta, subiect după subiect – veți afla că sunt o mărturie consistentă și armonioasă despre divinitatea misiunii Domnului Isus Hristos – nașterea Sa, viața Sa, învățăturile Sale, răstignirea Sa, învierea Sa și ispășirea Sa”.

După ce i-am împărtășit capelanului câteva dintre învățăturile Salvatorului, atmosfera s-a schimbat și ne-a prezentat proprietatea, inclusiv câteva excavații recente în urma cărora au fost descoperite picturi murale din vremea Imperiului Roman.

Printre referințele enumerate în Ghidul pentru scripturi se află aceasta din Cartea lui Mormon – un alt testament al lui Isus Hristos: „Noi... predicăm despre Hristos, profețim despre Hristos și scriem după profețiile noastre pentru ca să știe copiii noștri la ce sursă să se uite pentru iertarea păcatelor lor” (2 Nefi 25:26).

Salvatorul a declarat cu propriile cuvinte: „Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine” (Ioan 14:6).

Și, în Cartea lui Mormon, El declară: „Iată, Eu sunt Acela care am fost pregătit de la crearea lumii să mântuiesc poporul Meu. Iată, Eu sunt Isus Hristos... În Mine întreaga omenire va avea viață și aceasta în vecii vecilor, și anume aceia care vor crede în numele Meu; și ei vor deveni fiii Mei și fiicele Mele” (Eter 3:14).

Sunt multe, multe alte referințe în lucrările canonice în care este proclamat rolul divin al lui Isus Hristos ca Mântuitor al tuturor celor care s-au născut și se vor naște vreodată în viața muritoare.

Prin ispășirea lui Isus Hristos toți suntem mântuiți de la căderea omului, care a avut loc atunci când Adam și Eva au mâncat din fructul oprit în Grădina Edenului, așa cum se afirmă în Corinteni: „Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos” (1 Corinteni 15:22).

Cartea lui Mormon ne învață: „Căci este potrivit ca o ispășire să aibă loc... sau altfel toată omenirea trebuie să dispară fără scăpare; da, toți sunt împietriți; da, toți sunt căzuți și sunt pierduți și trebuie să piară, dacă nu va fi o ispășire... o jertfă nesfârșită și veșnică” (Alma 34:9–10).

Poate că nu trăim vieți perfecte și există pedepse pentru greșelile noastre, dar înainte să fi venit pe pământ, am fost de acord să ne supunem legilor Lui și să acceptăm pedeapsa pentru încălcarea acestor legi.

„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.” (Romani 3:23–24)

Salvatorul a înfăptuit ispășirea, ceea ce ne oferă mijlocul prin care putem deveni curați. Isus Hristos este Hristosul înviat. Noi Îl preaslăvim și Îi suntem recunoscători pentru durerea pe care a suferit-o pentru noi

ca grup și pentru durerea pe care a îndurat-o pentru fiecare dintre noi în parte, atât în Grădina Ghetsimani, cât și pe cruce. El le-a îndurat pe toate cu multă umilință și având o înțelegere eternă a rolului și a scopului Său divin.

Cei care se vor pocăi și se vor lepăda de păcat vor vedea că brațul Său milos este întins pentru a ne ajuta. Cei care aud și iau în seamă cuvintele Sale și pe cele ale slujitorilor Săi aleși vor găsi pace și înțelegere chiar și în mijlocul marilor suferințe și întristări. Sacrificiul Său a dus la eliberarea noastră de efectele păcatului, astfel încât sentimentul de vinovăție să dispară și să avem speranță.

Dacă El nu ar fi realizat ispășirea, nu ar exista mântuirea. Ar fi o lume în care ar fi greu de trăit dacă nu am putea fi iertați niciodată pentru greșelile noastre, dacă nu am putea niciodată

să ne purificăm și să mergem mai departe.

Mila și harul lui Isus Hristos nu se aplică doar celor care păcătuiesc prin comitere sau prin neglijență, ci cuprind promisiunea păcii nepieritoare făcută tuturor celor care-L acceptă și-L urmează și care acceptă și urmează învățăturile Sale. Mila Sa este puternicul leac care-i vindecă chiar și pe răniții nevinovați.

De curând, am primit o scrisoare de la o femeie care a afirmat că a îndurat multă suferință de-a lungul vieții ei. O mare greșală pe care nu a numit-o, dar la care a făcut aluzie, fusese comisă împotriva ei. Ea a recunoscut că s-a luptat cu sentimente profunde de amărăciune. În mânia ei, și-a spus cu înverșunare: „Cineva trebuie să plătească pentru această greșală îngrozitoare”. Ea a scris că, în acel moment teribil plin de durere și întrebări, în

inima ei a primit un răspuns imediat: „Cineva a plătit deja”.

Dacă nu știm ce poate face sacrificiul Salvatorului pentru noi, putem trăi având regrete că am făcut ceva greșit sau că am jignit pe cineva. Sentimentul de vinovăție care însoțește greșelile poate fi înlăturat. Dacă încercăm să înțelegem ispășirea Sa, vom avea mai multă pioșenie față de Domnul Isus Hristos, față de slujirea Sa pe pământ și față de misiunea Sa divină ca Salvator al nostru.

Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă a fost restaurată pentru a răspândi în lumea întregă cunoașterea despre viața și învățăturile Salvatorului. Această conferință minunată este transmisă prin satelit în 94 de limbi, în 102 țări, dar este disponibilă, de asemenea, pe Internet fiecărei națiuni în care există Biserica. Avem peste 3.000 de țărâși. Numărul

Saipan, Insulele Mariane de Nord

misionarilor noștri cu timp deplin depășește 88.000, iar cel al membrilor Bisericii a trecut de 15 milioane. Aceste numere sunt o dovadă a faptului că „piatra care se desprinde din munte, fără ajutorul vreunei mâini” continuă să se rostogolească și, într-un final, va umple „tot pământul” (D&L 65:2).

Dar, indiferent cât de mult se răspândește Biserica sau câte milioane de membri ni se alătură, indiferent în câte continente și țări pătrund misionarii noștri sau câte limbi diferite vorbim, adevăratul succes al Evangheliei lui Isus Hristos se va măsura în funcție de tăria spirituală a fiecărui membru în parte. Avem nevoie de tăria convingerii care se găsește în inima fiecărui ucenic fidel al lui Hristos.

O mărturie despre speranța mântuirii este ceva ce nu poate fi măsurat sau numărat. Isus Hristos este sursa acelei speranțe.

Noi căutăm să întărim mărturiile celor tineri și pe ale celor în vârstă, pe ale celor căsătoriți și pe ale celor singuri. Noi trebuie să propovăduim Evanghelia lui Isus Hristos bărbaților, femeilor și copiilor din fiecare rasă și naționalitate, celor bogați și celor

săraci. Avem nevoie de noii convertiți și de aceia dintre noi care sunt urmași ai pionierilor. Trebuie să-i căutăm pe cei care s-au îndepărtat și să-i ajutăm să se întoarcă la turmă. Avem nevoie de înțelepciunea, cunoașterea și tăria spirituală a fiecăruia. Fiecare membru al acestei Biserici, ca individ, este o parte importantă a trupului Bisericii.

„Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, tot așa este și Hristos.

Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...

Astfel, trupul nu este un singur mădular, ci mai multe.” (1 Corinteni 12:12–14)

Fiecare membru este o mărturie despre viața și învățăturile lui Isus Hristos. Suntem în război cu forțele dușmanului și avem nevoie de fiecare dintre noi pentru a avea succes în lucrarea pe care Salvatorul o are pentru noi.

V-ați putea gândi: „Ce pot eu să fac? Sunt o singură persoană”.

Cu siguranță, Joseph Smith s-a simțit câteodată foarte singur. El s-a

ridicat la înălțime, dar a început pe când era un băiat de 14 ani care avea o întrebare: „Cărei biserici ar trebui să mă alătur?” (vezi Joseph Smith – Istorie 1:10). Credința lui Joseph și mărturia lui despre Salvator au crescut așa cum trebuie să crească și ale noastre, „rând după rând, precept după precept, aici puțin și acolo puțin” (2 Nefi 28:30; vezi, de asemenea, D&L 128:21). Joseph a îngenuncheat pentru a se ruga și ce lucruri minunate s-au întâmplat datorită acelei rugăciuni și a Primei Viziuni!

În calitatea mea de unul dintre cei doisprezece apostoli, depun mărturie despre Domnul Isus Hristos. El trăiește. El este Mântuitorul și Salvatorul nostru. „Prin ispășirea lui Hristos, toți oamenii pot fi salvați.” (Articolele de credință 1:3) El prezidează asupra acestei Biserici. El nu este un străin pentru slujitorii Săi. Pe măsură ce înaintăm cu încredere liniștită, Spiritul Său va fi cu noi. Puterea Sa de a binecuvânta și de a îndruma viețile celor care caută adevărul și neprihănirea nu are sfârșit. Depun mărturie despre El în numele lui Isus Hristos, amin. ■